

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 106v–107

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 338

Artykuł 69

[69] De arestacione equorum.

·LXIX· Si aliquis arestat equum et dicit, quod sibi aliquis subtraxerit aut subtractus fuerit aut eo sit spoliatus, ad hoc se trahere debet, ut iuris est, extunc ille bene ad suum venditorem se trahere potest et venditorem nominare debet, super quem se traxerit, et iurare tenetur tacto sacramento, quod ad verum se trahat venditorem. Quocunque sibi nominaverit, ibi ipsum sequi oportet, non autem sequi ipsum debet ultra Mare Aquilonis. Et si sibi defectus fuerit et neminem pro se habuerit respondentem, utpote [k. 107] venditorem habere poterit, ut se coram iudicio iactitavit, et tunc sibi fideiussorie faciat caucionem iudi^a pro pena et pro expensis, quas adversarius suus expendit, et diem nominare, quando ibidem debeat pervenire. Sin autem dixerit, quod equum in foro communi aut libero emerit, extunc suam pecuniam, quam pro eodem equo dedit, integraliter ammittit, et illi suum equum reddere oportet, et nullam penam pro eo ammittit.

^a *nadpisane w interlinii przez pisarza podstawy*

[hasła: koń, zastępstwo, kradzież, sprzedaż, ewikcja, przysięga, odpowiedzialność, sąd, poręczenie, pieniądze]